

РЕШЕНИЕ

№ 4024

гр. София, 18.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 01.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7445** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител, срещу Решение № Ц-29/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по раздел II, т.7.1.1., с което КЕВР утвърдила цени, без ДДС, по които дружеството в качеството на краен снабдител продава електрическа енергия на присъединени към електроразпределителната мрежа на ниско напрежение: битови крайни клиенти- за периода до 30.06.2021 г., и небитови крайни клиенти- за периода до 30.09.2020 г., при ценообразуващи елементи: компонента за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл. 10, ал. 3 от НРЦЕЕ- 6,51 лв./MWh; необходими годишни приходи- 518 305 хил. лв. и прогнозни количества електрическа енергия- 4 286 876 MWh. В жалбата се развива довод, че в това ценово решение не са признати заявения размер на компонентата за дейността снабдяване и възвращаемост, пълния размер на прогнозните разходи за балансиране и компенсиране на отчетени такива за предходния ценови период; несъбираеми вземания, разходите за изпълнение на задължения на крайния снабдител, наложени му със закон, като такива за енергийна ефективност, за изпълнение на задължения вменени с нормативен или административен акт, като по този начин са увредени интересите на жалбоподателя. Твърди се, че КЕВР е сгрешила като е отказала да включи тези разходи във формулата

за определяне на цените, поради което моли съда да отмени решението в обжалваната му част и преписката да бъде върната на секторния регулатор със задължителни указания да включи необходимите средства (разходи) за енергийна ефективност в цените. Изложени са подробни съображения в подкрепа на искането.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител моли съда да отмени решението в обжалваната му част и преписката да бъде върната на КЕВР с указания да признае разходи за енергийна ефективност в цените за процесния период. Претендират се разноски съгласно представен списък на разноските.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране / КЕВР/, чрез процесуалните си представители, в съдебно заседание, в писмено становище и в допълнителни писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна, като се излагат подробни аргументи в тази насока. Искането към съда е жалбата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на разноските претендирани от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по същество на спора.

От фактическа страна.

Със заявление с вх. № Е-13-47-16 от 31.03.2020 г. , допълнено с писмо с вх. № Е-13-47-16 от 20.05.2020 г. и с писмо с вх. № Е-13-47-35 от 25.06.2020 г. от [фирма] е направено предложение за утвърждаване на цени за снабдяване с електрическа енергия, считано от 01.07.2020 г. Приложение към искането е и искане по чл. 35, ал. 3 от ЗЕ за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото, свързани с постигане на националната кумулативна цел за енергийната ефективност през ценовия период: м. юли 2020г.- м. юни 2021 г. , съдържащо: искане за компенсиране на разходи в размер на 1 282 000,00 лв. за финансиране на мерки за повишаване енергийната ефективност при краен клиент за постигане енергийни спестявания; несъбираеми вземания в размер на 3 633 000,00 лв. и некомпенсирани разходи за небаланси в размер на 26 779 000,00 лв.

В КЕВР са постъпили заявления и от други дружества, но същите са неотнормими към оспорваната част на Решение № Ц-29/01.07.2020г., поради което не следва и да бъдат обсъждани.

На 22.05.2020 г. със Заповед № 3-Е-83 от 22.05.2020 г. на председателя на КЕВР е назначена работна група за извършване на анализи, въз основа на които да бъдат издадени доклад и проект на решение за определяне на разполагаемостта за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественят доставчик да закупува електрическа енергия и количеството електрическа енергия, в съответствие, с които общественят доставчик да сключва сделки с крайните снабдителите, както и за утвърждаване на цени на електрическата енергия и на мрежовите услуги за регулаторния/ценовия период от 01.07.2020 г.- 30.06.2021 г.

На 22.05.2020 г. е изготвен Доклад от с вх. № Е-Дк-424 от 22.05.2020 г., относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“, в който са отразени резултатите от извършения анализ и е предложено на Комисията да обсъди и вземе следните решения: 1. Да приеме доклада; 2. Да насрочи открито заседание, на което да бъдат

поканени представители на заявителите 3.Приетият доклад, датата и часът на откритото заседание да бъдат оповестени на интернет страницата на КЕВР.

На 29.05.2020 г. е проведено открито заседание на КЕВР, отразено в Протокол № 112 от 29.05.2020 г., на което е приет доклад с вх. № Е-Дк-424 от 22.05.2020 г. и е насрочено открито заседание за разглеждане на доклада по т.1 на 04.06.2020 г. от 10.00 часа. Определен е срок за представяне на становища.

На 04.06.2020г. е постъпило в КЕВР Становище от [фирма] с вх. №Е-13-47-30/04.06.2020 г. към оповестен от КЕВР на 29.05.2020 г. Доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“, дирекция „Правна“.

На 04.06.2020 г. в КЕВР е постъпило и становище от „Фонд сигурност на електроенергийната система“ /л.178, 179 от Приложението/ по публикуван доклад относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ за периода 01.07.2020г.-30.06.2021 г. .

На 04.06.2020 г. е проведено открито заседание на КЕВР, на което е взето решение за насрочване на закрито заседание за приемане на проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ на 05.06.2020 г., отразено в Протокол №116/04.06.2020 г.

Видно от извлечение от Протокол № 118/05.06.2020г. на същата дата е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е приет проект на решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроснабдяване“ и е насрочено обществено обсъждане на проекта на решение по т.1 на 09.06.2020 г. от 11.00 часа, както и е взето решение да бъдат поканени чрез съобщение на интернет страницата на Комисията заинтересованите лица по смисъла на чл.14, ал.2 ЗЕ, и е даден 14- дневен срок за предоставяне на становища.

На 09.06.2020 г. е изготвен Протокол от Обществено обсъждане на проект на решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“.

На 22.06.2020 г. в КЕВР е постъпило становище относно Проект за решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ за новия регулаторен период 01.07.2020 г.- 30.06.2021 г. от Омбудсман на Р България , както и становища и възражения от заинтересовани лица и организации.

Видно от Извлечение от Протокол №146/01.07.2020 г., на същата дата е проведено закрито заседание на Комисията за енергийно и водно регулиране , на което е прието Решение относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“. В протокола е отразено, че решението е взето с 7 гласа „за“, от които 4 гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

С обжалваното в настоящото производство Решение № Ц-29/01.07.2020г. на КЕВР /л.15 и сл./, в частта по Раздел II, т.7.2.1, с което КЕВР утвърдила цени, без ДДС, по които дружеството в качеството на краен снабдител продава електрическа енергия на присъединени към електроразпределителната мрежа на ниско напрежение: битови крайни клиенти- за периода до 30.06.2021 г., и небитови крайни клиенти- за периода до 30.09.2020 г., при ценообразуващи елементи: компонента за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл. 10, ал. 3 от НРЦЕЕ- 6,51 лв./MWh; необходими годишни приходи- 559 874 хил. лв. и прогнозни количества електрическа енергия- 4 630 695 MWh, както следва:

Ч. Електро България“ АД	
Показатели	Цени, без ДДС, считано от 01.07.2020 г.

	лв./kWh
I. Продажба на електрическа енергия на небитови клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи на ниско напрежение	
1. Три скали	
вт.ч. - Върхова	0,19659
- Дневна	0,12901
- Нощна	0,08858
2. Две скали	
в т.ч. - Дневна	0,16685
- Нощна	0,08858
3. Една скала	0,16685
II. Продажба на електрическа енергия на битови клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи на ниско напрежение	
1. Две скали	
в т.ч. - Дневна	0,14072
- Нощна	0,05997
2. Една скала	0,14072

По делото е приета административната преписка.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета СИЕ, неоспорена от страните /л. 153 и сл. от делото/. Вещото лице след извършена проверка на документите по делото и административната преписка е дало следното заключение по поставените му задачи: утвърдените цени дават възможност за пълно възстановяване на разходите на [фирма] касаещи такива за купена енергия и разходи за задължения към обществото. Утвърдените разходи не дават възможност за възстановяване на оперативните разходи и разходите за балансиране като част от компонентата за дейността , така както са заявени от дружеството и не дават възможност за възстановяване на некомпенсирани разходи за балансиране от предходни периоди, разходи за енергийна ефективност и несъбираеми вземани. КЕВР не е пиремала конкретна стойност за възвращаемост на капитала, нито норма за възвращаемост за крайните снабдителите. Вещото лице е констатирало също така, че няма данни за реално извършени разходи за енергийни спестявания от страна на [фирма] .

От правна страна.

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице, чиито права и законни интереси са непосредствено засегнати от оспорения акт, поради което се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Оспореният акт е издаден от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на

законовите му правомощия, регламентирани в чл.21, т.8 от ЗЕ, съгласно който на КЕВР е предоставено правомощието да осъществява регулирането на цените в случаите, предвидени в ЗЕ, както и да определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия. В раздела за ценовото регулиране законодателят е посочил, че на регулиране от Комисията подлежат цените, по които крайните снабдители продават електрическа енергия на битови и небитови крайни клиенти за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа, на ниво ниско напрежение (чл. 30, ал. 1, т. 9 ЗЕ). Решението е постановено в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му, поради което решението не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Атакуваното решение № Ц-19/01.07.2019г. на КЕВР, в оспорваната му част, е постановено в съответствие с административнопроизводствените правила, в частност – с реда, предвиден в цитираните нормативни актове.

[фирма] е „краен снабдител“, по смисъла на §1, т.28а, б “а“ от ДР на ЗЕ. Дружеството има издадена лицензия за обществено снабдяване с електрическа енергия, за дейността доставка на електрическа енергия от доставчик от последна инстанция и лицензия за дейността търговия с електрическа енергия с включени права и задължения на координатор на стандартна балансираща група и координатор на комбинирана балансираща група. Енергийното предприятие снабдява с електрическа енергия обекти на битови и небитови крайни клиенти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия, когато тези клиенти не са избрали друг доставчик.

В конкретния случай, във връзка с изтичането на ценовия период от страна на [фирма] е подадено заявление за утвърждаване на цени на електрическата енергия, което е разгледано съгласно изискванията на глава IV от НРЦЕЕ. Резултатът от извършения анализ на данните, съдържащи се в заявлението на жалбоподателя и останалите заявители и допълнителната информация, е отразен в доклад от 22.05.2020г. от работната група определена от председателя на КЕВР, който е приет от КЕВР с решение по Протокол № 112/ 29.05.2020г. Спазени са изискванията на чл.48 от Наредбата, видно от изложеното във фактическата част на настоящото решение досежно приемането на доклад на закрито заседание и обсъждането му в открито заседание. В съответствие с чл. 14 от ЗЕ е проведено обществено обсъждане, като информацията, включително докладът и проектът на решение са обявени на интернет страницата на КЕВР, достъпна до всички лица, а Комисията е изпратила и индивидуални писма до заинтересуваните организации. По този начин е спазено изискването на чл. 26 от АПК. В ЗЕ липсва задължение за изпращане на индивидуални покани до всички производители на ел. енергия, поради което в съответствие с чл. 26, ал. 2 вр. чл. 61, ал. 3 от АПК и с чл. 25, ал. 3 от ЗЕ и чл. 38, ал. 3 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация същите са били надлежно уведомени.

Спазена е установената форма за издаване на индивидуален административен акт /ИАА/. Процесното решение съдържа цени на електрическа енергия, които се отнасят до различни, независими едно от друго енергийни дружества, а предвид факта, че съгласно чл. 36а, ал. 2 от ЗЕ представлява ИАА, административното производство е следвало и е приключило с отделни ценови решения включени в Решение № Ц-29/01.07.2020г.. Същото е издадено в предвидената от закона форма, тъй като

съдържа изброените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити: наименование на органа, който го издава, наименование на акта, адресат, фактическите и правни основания за постановяване на решението, разпоредителна част, определяща правата и задълженията, начин и срок на изпълнение, срок и начин на обжалване и е прието на проведено закрито заседание на КЕВР, с 7 гласа „за”, от които 4 гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката. В този смисъл е спазен и реда за издаване на решението.

Възраженията и становищата на жалбоподателя срещу изготвения доклад и проекта на решение са обсъдени подробно в Решение № Ц-29/01.07.2020г.. В оспорената част са изложени съображенията, поради които са определени цени /без ДДС/, по които дружеството продава електрическа на битови и небитови крайни клиенти, присъединени към електро разпределителната мрежа на ниско напрежение, при ценообразуващи елементи на цените.

Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗЕ цените на електрическата енергия се образуват от енергийните предприятия, съобразно изискванията на закона, наредбите по прилагането му и указанията, дадени от Комисията. За тази цел дружествата от сектор „Електроенергетика“ подават заявления в Комисията по утвърдени от нея образци за утвърждаване на цени на електрическа енергия, съдържащи конкретни указания за формата и съдържанието на документите, които се прилагат към тях. Разпоредбата на чл. 23, т. 4 от ЗЕ регламентира правомощие на КЕВР да осигурява баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Следователно правомощията на Комисията по ценово регулиране не се свеждат само до регистриране на заявките на енергийните предприятия, а предполагат анализи и оценки на предоставената информация с оглед нейната точност и икономическа обоснованост. По силата на чл. 21, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 9 от ЗЕ на регулиране от Комисията подлежат цените, по които крайните снабдители продават електрическа енергия на битови и небитови крайни клиенти за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа, на ниво ниско напрежение.

Основните принципи на ценово регулиране са заложи в ЗЕ, а методите за регулиране на цените, правилата за тяхното образуване или определяне и изменение, редът за предоставяне на информация, внасяне на предложенията за цени и тяхното утвърждаване се определят с наредба- Наредба за регулиране на цените на ел. енергия.

Основното правило при регулиране на цените на [фирма], в качеството му на краен снабдител, е регламентирано в чл.10, ал.3 от НРЦЕЕ. Съгласно тази норма утвърдените от комисията необходими годишни приходи за дейността "снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител" се изчисляват по следната формула:

$$НП = Е * (Ц_{ср} + Ц. + Кд),$$

където:

НП са необходимите годишни приходи, лв.;

Е – количеството електрическа енергия за реализация на регулиран пазар от крайния снабдител, MWh;

Ц_{ср} – средната покупна цена на електрическата енергия, лв./MWh;

Ц. – цената за "задължения към обществото", лв./MWh;

Кд – компонентата за дейността "снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител", лв./MWh.

Съгласно чл.10, ал.5 НРЦЕЕ компонентата за лицензионната дейност по ал. 3 включва

икономически обосновани разходи и възвръщаемост за съответната дейност и разходи за балансиране и се определя в размер до 7 на сто от утвърдената средна покупна цена за електрическа енергия. Компонентата се определя като обща стойност, без да се посочва конкретният размер на елементите, които я формират.

Съдът намира, че възприетия от административния орган „единен подход“ по отношение формирането на ценообразуващите елементи не противоречи на закона и е въпрос на негова дискреционна преценка. Нито ЗЕ, нито НРЦЕЕ съдържат ограничения или изисквания по отношение подхода, който органът ще приложи при разглеждането на постъпилите от енергийните предприятия предложения за утвърждаване на цени и при излагането на мотивите, обосноваващи взетите от него решения. С обжалвания административен акт за крайните снабдител е приложен единен подход по отношение на: размера на компонентата за дейността по чл.10, ал.5 от НРЦЕЕ, включваща разходи за дейността, възвръщаемост на капитала и разходи за балансиране; разходите за закупуване на електрическа енергия; невключване в цените на разходи за енергийна ефективност; невключване в цените на несъбираеми вземания. Компонентата за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл. 10, ал. 5 от НРЦЕЕ е утвърдена в размер на 7% от утвърдената средна покупна цена за електрическа енергия. Необходимите годишни приходи на крайните снабдител за ценовия период отразяват прогнозните разходи за покупка на електрическа енергия за снабдяване на крайните клиенти, изчислени на основата на годишната прогноза за потребление за клиентите, присъединени към съответната мрежа на ниско напрежение и среднопретеглена цена за енергия. Среднопретеглената цена за покупка на електрическа енергия е формирана на база индивидуалните прогнозни количества и цената за закупуване на електрическа енергия от обществения доставчик, към която е прибавена цената за задължения към обществото. В цените не са включени разходи за несъбираеми вземания, тъй като попадат в обхвата на чл. 11, ал. 2, т. 14 от НРЦЕЕ и не следва да бъдат признавани в състава на разходите, свързани с лицензионната дейност. Изложено е от КЕВР, че признаването на тези разходи в допълнение към компонентата за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ е непазарен подход, поставящ крайните снабдител в привилегировано положение спрямо останалите участници на пазара, които покриват подобни разходи за сметка на маржа си и би демотивирало дружествата да полагат усилия за събирането им по реда на ГПК. В цените не са включени и разходи за енергийна ефективност по индивидуалните цели за енергийни спестявания. Изложени са доводи, обуславящи извод, че това ще доведе до ситуация крайните клиенти на електрическа енергия да финансират разходи по изпълнени мерки за енергийна ефективност в други сектори и на практика е възможно да доведе до чувствително и напълно необосновано увеличение на цената за задължения към обществото.

Жалбоподателят оспорва именно невключването в ценовото решение на необходимите на дружеството средства (разходи) за инвестиране в мерки за постигане на индивидуалните цели за енергийни спестявания. Както бе посочено по-горе към ценовото предложение на [фирма] е направено и искане по чл. 35, ал. 3 от ЗЕ за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени задължения към обществото, свързани с постигане на националната кумулативна цел за енергийната ефективност, посочено по-горе.

Разходите на енергийните предприятия за постигане на индивидуалните им цели за

енергийни спестявания могат да бъдат признати само при кумулативното наличие на следните предпоставки: срещу направените разходи за постигане на индивидуалните цели енергийното предприятие да не е получило допълнителни приходи от крайните клиенти извън регулираните цени или чрез други механизми, и

направените разходи във връзка с изпълнението на индивидуалните цели да бъдат доказани пред КЕВР като икономически обосновани. Посочените разходи в горните искания не са обосновани от дружеството. Направена е обща оценка, без обосновка и без доказателства извършени ли са тези разходи, какви мерки са предприети, как са остойностени и т.н. Съобразено е точно от КЕВР, че тези предпоставки не са налице, поради което в необходимите годишни приходи за осъществяване на лицензионната дейност на енергийните предприятия не следва да бъдат включени разходи за енергийна ефективност, тъй като не са представени доказателства, че тези разходи в посочения размер са икономически обосновани и доказани, и са свързани пряко с изпълнение на лицензионната дейност. В този смисъл е и Решение №4804 от 24.04.2020 г. по адм. дело № 1174/2019 на Върховния административен съд на Република България- Трето отделение.

Освен това, съгласно чл.35, ал.1 от ЗЕ енергийните предприятия имат право да предявят искане за компенсиране на разходи, произтичащи от наложени им задължения към обществото, включително свързани със сигурността на снабдяването, защитата на околната среда и енергийната ефективност, като съобразно ал.2 за такива разходи се признават и тези, които произтичат от задължения, свързани с изпълнение на индивидуалните цели за енергийни спестявания, съгласно чл. 14, ал. 4 и чл. 15 от ЗЕЕ. Редът и начина, по който се упражнява това право, е определен в ал.3 до ал.5 на чл.35 и предполага развитието на отделно производство, приключващо с нарочен акт за признаване на тези разходи (арг. от чл.35, ал.3 и ал.4 ЗЕ). По делото няма данни такова производство да се е развило и да е издаден съответен акт на КЕВР. Доколкото за тези разходи важи общото изискване да бъдат икономически обосновани и да са във връзка с извършваната лицензионна дейност, при липсата на доказателства в тази насока, както и относно това, че дружеството не е получило срещу тях допълнителни приходи от крайните клиенти извън регулираните цени или чрез други механизми, отказът на КЕВР за признаване на посочените разходи се явява обоснован и законосъобразен. А в случай, че съответните инвестиции са извършени с безвъзмездни средства по национални или европейски програми, това може да доведе до евентуалното им повторно възстановяване чрез цените за електрическа енергия на крайните клиенти.

Този извод не се променя и от заключението на СИЕ, което се кредитира от съда като компетентно изготвено. Вещото лице отговаря на поставените му въпроси, като е извършило съответните изчисления, описани по- горе. Същото е дало заключение, че за разглеждания период [фирма] няма извършени разходи за енергийни спестявания. Не са инвестирани средства за мерки за енергийна ефективност за клиенти на дружеството, не са правени вноски във Фонд „Енергийна ефективност и възобновяеми източници“.

Съдът намира за нужно да отбележи, че във връзка с протичащите процеси на либерализация на пазара на електрическа енергия надценката, определяна за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ следва да се изравни с тази, прилагана на свободния пазар с оглед равнопоставеност на пазарните участници, и докато при конкуренцията на либерализираните пазари маржовете на

участниците следват перманентно свиване, осигуряването на по-високи такива чрез регулираните цени би представлявало както нарушение на принципите за равнопоставеност, така и осигуряване на конкурентно предимство на регулираните дружества и нарушаване интересите на потребителите.

Предвид изложеното, съда приема, че не са налице основания за отмяна на Решение № Ц – 29/01.07.2020г. на КЕВР в оспорваната му част, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно разноските.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Същите се дължат на ответника в съответствие с чл.143 ал.4 от АПК, във връзка с чл.78 ал.8 от ГПК и чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 150.00 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТХЪРЛЯ жалбата на Ч. Електро България“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение № Ц-29/01.07.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по раздел II, т.7.1.1., с което КЕВР утвърдила цени, без ДДС, по които дружеството в качеството на краен снабдител продава електрическа енергия на присъединени към електроразпределителната мрежа на ниско напрежение: битови крайни клиенти- за периода до 30.06.2021 г., и небитови крайни клиенти- за периода до 30.09.2020 г., при ценообразуващи елементи: компонента за дейността „снабдяване с електрическа енергия от краен снабдител“ по чл. 10, ал. 3 от НРЦЕЕ- 6,51 лв./MWh; необходими годишни приходи- 518 305 хил. лв. и прогнозни количества електрическа енергия- 4 286 876 MWh.

ОСЪЖДА Ч. Електро България“ АД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата в размер на 150.00лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок, от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: